

skatteåret 1966-67 i henhold til ændringslovens § 5, stk. 1, den *overgrænse* for udskrivningen af grundskyld, at grundskyldpromillen ikke kan fastsættes højere, end at kommunen ved den fastsatte promille beregnet af de afgiftspligtige grundværdier for skatteåret 1966-67 opnår det provenu af grundskyld, som kommunen ville have opnået ved grundskyldudskrivning i skatteåret 1965-66 af de for dette skatteår afgiftspligtige grundværdier med den promille, kommunen højst kunne have anvendt for 1965-66.

Endelig skal nævnes, at der for at undgå en for stærk stigning i personskatteudskrivningen i visse kommuner som følge af den gennemførte begrænsning i adgangen til at udskrive kommunal grundskyld for skatteåret 1966-67 ved ændringslovens § 6 blev givet indenrigsministeren bemyndigelse til under nærmere angivne betingelser og inden for en beløbsramme på 30 mill. kr. at yde *tilskud* til nedsettelse af disse kommuners udskrivning af opholdskommuneskat i skatteåret 1966-67.

Når der i det følgende redegøres for bestemmelser i den kommunale ejendomsskattelov, refereres der til lovens almindelige bestemmelser og ikke til de særligt for skatteåret 1966-67 gældende regler.

Med hensyn til udskrivning af grundskyld skal i øvrigt bemærkes, at ifølge lov nr. 25 af 28. januar 1966 om ændring af lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme er grundskylden til staten ophævet fra den 1. april 1966 at regne. Fra samme dato ophørte opkrævningen af grundstigningsskyld, jfr. lov nr. 363 af 18. december 1964. De faste ejendommers grundværdier er således fra og med skatteåret 1966-67 alene genstand for beskatning med kommunal grundskyld. På den anden side skal det anføres, at grundværdiansættelserne ved 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965 de fleste steder i landet har udvist en meget stærk stigning i forhold til ansættelserne ved 12. almindelige vurdering i 1960. Den samlede grundværdi har således efter de foreløbige opgørelser udvist en stigning på ca. 139 pct. fra 1960 til 1965. Forøgelsen af grundværdierne har imidlertid ikke været lige stor i de forskellige egne af landet. Den største gennemsnitlige stigning har fundet sted i Københavns, Roskilde og Frederiksborg amtsråds kredse (ca. 264 pct.), medens den mindste stigning er sket i hovedstaden (ca. 91 pct.), i sognekommunerne på øerne bortset fra Sjælland (ca. 76 pct.) samt i sognekommunerne i det sydlige Jylland (ca. 69 pct.). I provinsbyerne udgør stigningen i grundværdierne fra 1960 til 1965 efter de foreløbige opgørelser gennemsnitligt ca. 147 pct. *Det første hovedformål* med nærværende lovforslag er

herefter at afpasse de i den kommunale ejendomsskattelov indeholdte bestemmelser om grundskyldpromillernes fastsættelse i de enkelte kommuner efter de betydelige stigninger i grundværdiansættelserne, der er sket ved 13. almindelige vurdering, dog således, at der herved tages hensyn til, at grundskylden til staten er bortfaldet.

I *København og på Frederiksberg samt i købstæderne og de sønderjyske flækker* kan grundskyldpromillen efter ejendomsskattelovens almindelige regler som nævnt ikke fastsættes lavere end den for skatteåret 1960-61 gældende grundskyldpromille, heri indbefattet ekstraordinær grundskyldpromille i henhold til lov nr. 357 af 27. december 1958. Til og med skatteåret 1964-65 anvendte alle de nævnte kommuner denne minimale grundskyldpromille, der i alle kommunerne ligger mellem ca. 24 og 26, dog havde Københavns kommune med virkning fra skatteåret 1964-65 forhøjet grundskyldpromillen med 1 fra de hidtidige 25 til 26. For skatteåret 1965-66 forhøjede flere bykommuner imidlertid grundskyldpromillen væsentligt, hvilket antagelig må ses i forbindelse med udskydelsen af den 13. almindelige vurdering. For skatteåret 1966-67 er grundskyldpromillen i København og på Frederiksberg fastsat til henholdsvis 38 og 35. I købstæderne varierer grundskyldpromillen fra 14 til 36, idet flertallet af købstæderne har en grundskyldpromille på mellem 20 og 26. 4 købstæder anvender en promille på under 16.

Ifølge lovforslaget (jfr. ændringsforslag nr. 1) skal grundskyldpromillen i de her omhandlede kommuner fremtidig ikke kunne fastsættes lavere end 16. Da det hidtidige minimum i henhold til ejendomsskattelovens almindelige regler ligger på ca. 24-26 promille, vil der herved gives bykommunerne en udvidet adgang til selv at fastsætte grundskyldens omfang. Ved fastsættelsen af bykommunernes fremtidige grundskyldudskrivning må det haves i erindring, at statsgrundskyldens ophævelse naturligt vil indebære en udvidelse af kommunernes beskatningsmuligheder.

For *sognekommunerne* (herunder de københavnske omegnskommuner), *Marstal handelsplads* samt de i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse oprettede kommuner foreslås (jfr. ændringsforslag nr. 2) de hidtidige over- og undergrænser for grundskyldpromillens størrelse, henholdsvis 35 og 10, ophævet, idet man har ment helt at burde overlade spørgsmålet om fastsættelsen af promillens størrelse til kommunalbestyrelsen. Det skal i øvrigt i denne forbindelse fremhæves, at der ikke for bykommunernes vedkommende er fastsat nogen overgrænse for promillen, samt at man — såfremt der også ud over